

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/61/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6211010333
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6211010333.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Rudolfa Ďurtu v trestnej veci odsúdeného X. V. za prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2, 3 písm. a) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí dňa 23. septembra 2015 o sťažnosti odsúdeného X. V. a jeho manželky E. V. proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 8T/148/2011 zo dňa 6. 7. 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Brezno sp. zn. Veľký Krtíš sp. zn. 8T/148/2011 zo dňa 6. 7. 2015 a u k l a d á sa Okresnému súdu Veľký Krtíš, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Uznesením samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 8T/148/2011 zo dňa 6. 7. 2015 bolo podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. rozhodnuté, že ods. X. V. vykoná trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 8T 148/2011 zo dňa 30. 5. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. 10. 2012, sp. zn. 5To 88/2012 a súčasne prvostupňový súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., § 50 ods. 8 Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil odsúdeného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V odôvodnení tohto uznesenia prvostupňový súd uvádza, že skúšobná doba odsúdeného začala plynúť od 16. 6. 2012 a uplynula dňom 16. 12. 2014, pričom súd na verejných zasadnutiach v dňoch 11. 12. 2014, 12. 1. 2015, 19. 3. 2015, 14. 5. 2015 a 6. 7. 2015 skúmal, či odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia viedol riadny život.

Po vyhodnotení dokazovania na verejnom zasadnutí, kde vyhodnotil prvostupňový súd najmä správu probačného a mediačného úradníka, konštatuje, že odsúdený sa periodicky dopúšťal rovnorodých priestupkov na úseku cestnej premávky, kde súd v tomto smere dôkazný stav vyhodnotil tak, že k páchaniu priestupkov dochádzalo z nerešpektovania pravidiel cestnej premávky, čo odsúdený bližšie vysvetliť nevedel. Podľa odôvodnenia rozhodnutia sa odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby dopustil 9 priestupkov, za ktoré bol orgánmi polície postihnutý. Tiež z probačnej správy probačného a mediačného úradníka vyplýva, že odsúdenému sa podarilo nadviazať len priemerný kontakt a že odsúdený v skúšobnej dobe probačného dohľadu sa opakovane dopúšťal priestupkov, ktoré dokumentujú, že nevedie riadny život. Podľa názoru prvostupňového súdu viesť riadny život znamená, správať sa tak, že sa odsúdený nebude v skúšobnej dobe dopúšťať protiprávneho konania. Medzi protiprávne konanie patrí, podľa názoru prvostupňového súdu, aj dodržiavanie pravidiel, noriem a predpisov, ktorých porušovanie síce nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu, ale napĺňa znaky priestupku. Prvostupňový súd pritom akcentuje, že nemožno tolerovať stav, kedy sa odsúdený počas skúšobnej doby dopustí spáchania 9 priestupkov rovnorodej povahy, čo môže navodzovať stav, že nemá rešpekt v dodržiavaní zákona, hoci aj na úseku cestnej premávky. Prvostupňový súd preto vyhodnotil správanie sa odsúdeného v skúšobnej dobe za také, ktoré odôvodňuje rozhodnúť o tom, že odsúdený

vykoná trest odňatia slobody, ktorý mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu. S poukazom na skutočnosť, že odsúdený už bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, bol preto zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu bezprostredne po jeho vyhlásení podal sťažnosť samotný odsúdený priamo do zápisnice z verejného zasadnutia, ktorú neskôr písomne doplnil prostredníctvom písomného podania svojho obhajcu. V písomných dôvodoch svojej sťažnosti odsúdený uvádza, že s probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Veľký Krťiš spolupracoval v pravidelných mesačných intervaloch, kde spolupracoval aj so psychologičkou U. U., kde jeho sociálny výcvik trval cca 40 hodín konzultácií. Zdôrazňuje pritom, že od posledného odsúdenia sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, na základe ktorého by bol v skúšobnej dobe odsúdený súdom. Rovnako tak zdôrazňuje, že zo správy o povesti vyplýva, že žije usporiadaným rodinným životom s manželkou, dvomi synmi, správa sa nekonfliktne, nepožíva alkoholické nápoje vo zvýšenej miere a že i sám probačný a mediačný úradník uviedol, že má perspektívy ďalšieho nekonfliktného vývoja, kde i v súčasnosti je živnostníkom, kde vykonáva živnosť podľa živnostenského oprávnenia a k výkonu svojho povolania používa aj svoje motorové vozidlo. Jediným negatívom, ktorý bol použitý vo vzťahu k jeho osobe je skutočnosť, že mal spáchať priestupok voči pravidlám cestnej premávky. Zdôrazňuje ďalej, že za priestupky, za ktoré mu boli uložené blokové pokuty, mu boli uložené len minimálne sumy a pokuty mu boli uložené za osvetlenie vozidla, porušenie zákazu zastavenia, prekročenie rýchlosti jazdy, plnenie povinnosti vodiča a podobne. Pri tejto súvislosti osobitne zdôrazňuje tú skutočnosť, že pri výkone živnosti používa motorové vozidlo, že nikdy nebol potrestaný za priestupok v súvislosti s požitím alkoholických nápojov a že sa vždy v jeho prípade jednalo len o bežné priestupky a že tieto priestupky nemajú žiadny vzťah k jeho predchádzajúcej trestnej činnosti. Taktiež uviedol, že často používali jeho motorové vozidlo i jeho rodinní príslušníci a priatelia, ktorí sa mohli dopustiť niektorých priestupkov.

Proti tomuto rozhodnutiu podala sťažnosť i manželka odsúdeného a to jednak podaním, ktoré bolo doručené okresnému súdu 9. 7. 2015. Ďalej písomným podaním, ktoré bolo doručené okresnému súdu 20. 7. 2015 a taktiež i podaním, kde bolo doručené Okresnému súdu Veľký Krťiš 9. 9. 2015. V súvislosti s podaniami manželky odsúdeného treba uviesť, že tieto podania sú podané neoprávnenou osobou. Podstatou všetkých týchto podaní je to, že manželka odsúdeného uvádza, že spolu s manželom žijú usporiadaným životom, starajú sa o rodinu a zveľaďovanie svojho majetku a že v prípade, ak pôjde do výkonu trestu odňatia slobody, citeľne to zasiahne nielen jej manžela, ale celú jej rodinu.

Krajský súd na základe podanej sťažnosti v zmysle ust. § 192 ods. 1 písm. a) Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, pričom po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná, že rozhodnutie prvostupňového súdu je predčasné, bez toho, aby riadne vyhodnotil všetky okolnosti prípadu v súvislosti s hodnotením riadneho spôsobu života odsúdeného v priebehu plynutia skúšobnej doby.

Hoci je nepochybné, že prvostupňový súd sa intenzívne na verejných zasadnutiach zaoberal hodnotením všetkých okolností života odsúdeného v priebehu plynutia skúšobnej doby, v konečnom dôsledku premenil pôvodne uložený podmiennečný trest odňatia slobody na trest nepodmiennečný z dôvodu, že odsúdený sa opakovane dopúšťal v priebehu plynutia skúšobnej doby priestupkov na úseku cestnej dopravy. Takýto záver prvostupňového súdu je predčasný, nakoľko prvostupňový súd vôbec nehodnotil jednotlivé priestupky a to najmä so zameraním, či v danom prípade ide o priestupky spáchané úmyselným konaním odsúdeného, resp. nedbanlivostným konaním. Z charakteru priestupkov tak, ako sú popísané v správach, sa javí krajskému súdu, že v jednotlivých prípadoch ide vždy o nedbanlivostné konanie odsúdeného, kde i napriek početnosti týchto porušení zákona, charakter týchto priestupkov nedáva zjavnú odpoveď na otázku, či odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby vedome porušoval zákony, resp. z nedbanlivosti došlo k naplneniu skutkových podstát jednotlivých priestupkov. Navyiac krajský súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že vo všetkých prípadoch odsúdený zaplatil uloženú pokutu za tieto priestupky v blokovom konaní, prípadne sa jednalo iba o priestupky, kde bola ukladaná minimálna sankcia, čo všetko svedčí o tom, že i charakter týchto priestupkov nebol závažný. Navyiac zaplatením týchto priestupkov vzniká fikcia, obdobne ako u peňažného trestu, zahladenie odsúdenia za tieto priestupky.

Bude preto povinnosťou prvostupňového súdu opätovne sa zaoberať jednotlivými priestupkami, prípadne zabezpečiť príslušné spisové materiály cestou probačného a mediačného úradníka, vyhodnotiť tieto priestupky z hľadiska zavinenia odsúdeného a znovu prehodnotiť skutočnosť, či spáchanie nedbanlivostných deliktov minimálneho rozsahu je takou závažnou skutočnosťou, ktorá ovplyvňuje hodnotenie súdu pre záver, či odsúdený v skúšobnej dobe viedol riadny život alebo nevedol riadny život, t.j. či v danom konkrétnom prípade je potrebné premeniť pôvodne uložený podmienený trest odňatia slobody na trest nepodmienečný, ktorý je jedným z najzávažnejších zásahov do práv a slobôd človeka.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody, keďže senát krajského súdu považoval rozhodnutie prvostupňového súdu za predčasné, zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu a tomuto uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.